

Această carte îi aparține:

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 24 05 87, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 021 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

www.cartier.md

Cărțile CARTIER pot fi procurate în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks, www.elefant.ro, Barnes & Noble și www.cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.

E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel./fax: 022 24 10 00.

E-mail: librariadinhol@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România.

Tel./fax: (021) 210 80 51.

E-mail: romania@cartier.md

Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Cartier codobelc* este coordonată de Lică Sainciuc

Editor: Gheorghe Erizanu

Ilustrații: Lică Sainciuc

Traducere: Daniel Gicu

Lector: Emilian Galaicu-Păun

Design/tehnoredactare: Vitalie Coroban

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Combinatul Poligrafic

Lică Sainciuc

SCUFIȚA ROȘIE

Ediția a I-a, martie 2015

© 2015, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Sainciuc, Lică.

Scufița Roșie: /Lică Sainciuc; [adaptare] după frații Grimm; trad.: Daniel Gicu; il.: Lică Sainciuc;

cop.: Vitalie Coroban. — Chișinău: Cartier, 2015 (Combinatul Poligrafic). – 32 p. –

(Colecția „Cartier Codobelc”, ISBN 978-9975-79-893-8).

1000 ex.

ISBN 978-9975-79-962-1.

821.135.1(478)-93

S 13

Ilustrații de
LICĂ SAINCIUC

Scufița Roșie

de frații Grimm

Traducere din germană de Daniel Gicu

CARTIER codobelc

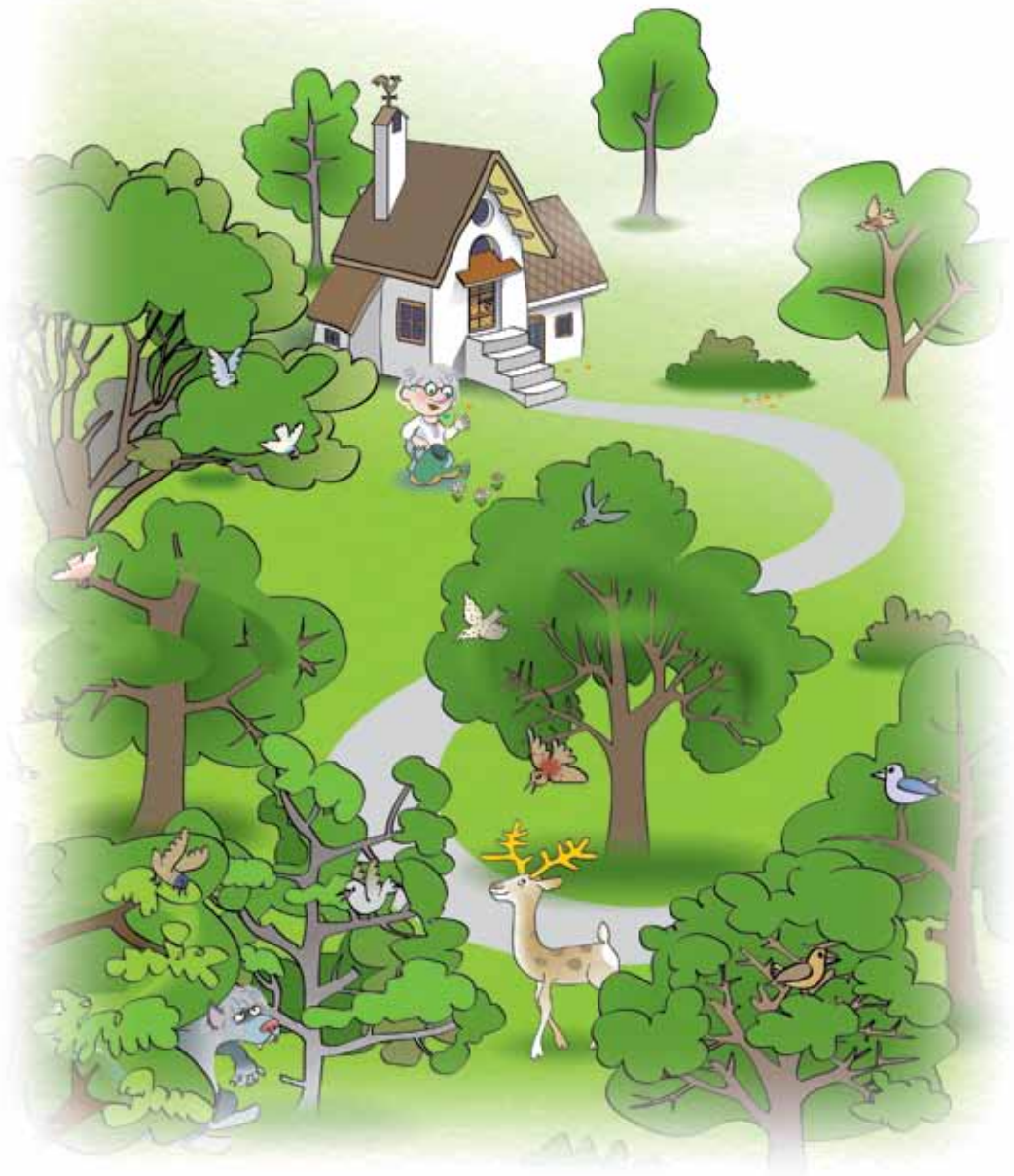

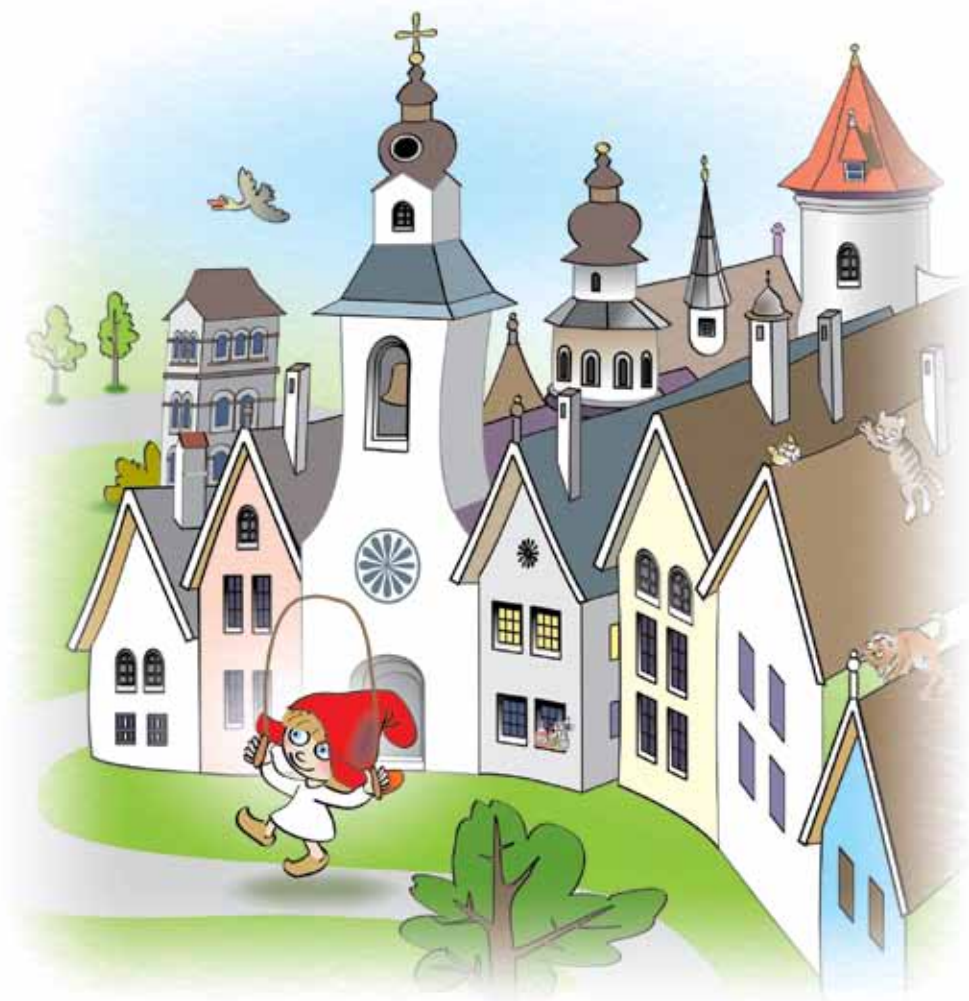
A fost odată ca niciodată o fetiță drăgălașă, pe care o iubea oricine de cum o vedea. Dar mai dragă decât oricui îi era bunicii, care nu știa ce daruri să-i mai facă. Odată bunica îi dăruie o scufiță roșie și, pentru că-i ședea tare bine fetiței și nici nu mai voia să poarte altceva pe cap, i s-a spus Scufița Roșie.

Într-o zi, mama i-a spus:

— Scufița Roșie, ia bucata asta de cozonac și sticla asta de vin și du-le bunicii, că e bolnavă și slăbită și bunătățile astea o să-i ajute să-și mai revină. Dar pleacă acum, înainte de a se lăsa zăpușeala și caută să mergi atent pe cărare, să nu

te abați din drum și să te uiți sub picioare; altfel, ai putea să cazi și să spargi sticla, și atunci bunica nu o să se mai aleagă cu nimic. Iar când o să intri

în casă, nu uita să-i dai bunicii „bună dimineața” și nu căsca ochii pe pereți și prin unghere.

— Așa am să fac! îi făgădui Scufița Roșie mamei.

Bunica locuia în pădure, cam la vreo jumătate de ceas depărtare de sat. Scufița Roșie merse vioi pe cărare, fredonând sub nas un cântecel. Dar, nu zăbavă după ce cărarea intră în pădure, îi ieși în cale un lup. Scufița Roșie nu știa însă

ce animal viclean este lupul, așa că nu-i fu frică atunci când îl văzu.

— Bună ziua, Scufiță Roșie ! îi zise el cât putu de amabil, ba chiar mios.

— Mulțumesc frumos, lupule.

— Încotro așa de dimineață, Scufiță Roșie?

— Merg și eu până la bunica.

